

[Rosing.]

et ben, som er dårligt betalt, og som ikke længere har nogen interesse for de yngre kateketer. Kort sagt, man ønsker at blive fritaget for det kirkelige arbejde. Tillige søger de bedre uddannede og mest erfarne kateketer at flytte fra de udsteder, hvor deres dobbeltsidige arbejde i skolen og kirken er lige så vigtigt som i gamle dage, til de byer, hvor deres børn kan få den undervisning, som ikke kan gives på et udsted.

Sådan som udviklingen på dette område har været, kan vi heller ikke vente at få kateketer blandt de kommende dimittender fra vort seminarium, men vi har stadig brug for prædikende kateketer ikke alene i dag, men også i fremtiden, for selv om der med tiden nedlægges mange små steder i fiskeridistrikterne, må vi regne med, at mange af dem vil bestå i flere fangerdistrikter. Vi må derfor sige, at den uheldige udvikling i det kirkelige arbejde i sig selv er en alvorlig sag, som kræver en større indsats både af kirkens højere instanser og politikkerne med henblik på at finde en løsning på problemet.

Jeg tror ikke, at skylden for den uheldige udvikling alene kan tilskrives den omstændighed, at interessen for kirken og det kirkelige arbejde blandt den unge generation er blevet mindre; skylden ligger også på andre områder. Man har gjort for lidt for kateketen i det kirkelige arbejde; honorarerne for dette arbejde er for små. Jeg tror, jeg med rette kan sige, at man i den senere tid har gjort ikke så lidt for at give kateketen mulighed for dygtiggørelse i hans skolearbejde, bl. a. ved udgivelse af gode og moderne hjælpemidler i religionsundervisningen, men man har forsømt at give ham mulighed for fornyelse i hans kirkelige arbejde. Det må huskes, at mere end halvdelen af de ca. 180 forskelligt uddannede kateketer har meget ringe eller slet ingen kundskaber i dansk og således ikke har muligheder for at hente fornyelse og inspiration ved at læse danske religiøse bøger. Det må derfor for kirkens myndigheder være en opgave at publicere religiøse bøger, pjecer eller nye prædikensamlinger, så kateketerne kan få nye impulser og inspiration i deres kirkelige arbejde. Teologiske kursus kan være udmærkede, men er ikke nok.

Det andet spørgsmål, jeg vil berøre, er

placeringen af unge danske præster i Grønland. Man har i den senere tid forsøgsvis placeret 2 unge danske præster på udsteder, hvor der er lærerbolig, og hvor de bliver tvunget til at tale grønlandsk; efter min mening et udmærket forsøg. Grønlandsk er jo et svært sprog, som ikke kan læres alene ved hjælp af lærebøger; man må ud og lære det i praksis. Dette kan lettere ske på udsteder, hvor befolkningen udelukkende taler grønlandsk. Jeg vil derfor varmt anbefale, at man fortsætter med det nævnte forsøg som et led i unge danske præsters uddannelse i det grønlandske sprog.

Med disse korte bemærkninger vil jeg på begge de grønlandske medlemmers vegne anbefale lovforslaget til en velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Axel Ivan Pedersen: Vi kan fra socialdemokratiets side anbefale dette lovforslag. Dets gennemførelse betyder jo, at administrationen af den grønlandske kirke bliver yderligere decentraliseret, og at der gives større myndighed til de lokale distrikter, og det kan vi kun være tilfreds med.

Kirkeministeren (Orla Møller): Jeg takker for de faldne udtalelser, der hos alle ordførere var udtryk for tilslutning til forslaget. Der er nogle enkelte ting, jeg gerne vil berøre ganske kort.

Hr. Vestergaard Poulsen stillede det spørgsmål, om man ikke straks kunne gå over til valg af egentlige menighedsråd i Grønland. Den tanke har naturligvis været drøftet; men resultatet er efter de forhandlinger, der har fundet sted, blevet det, man ser i lovforslaget her, idet vi mener, at man er nødt til først at gå den vej, før man kan nå frem til at stille forslag om egentlige menighedsråd.

Til hr. Diderichsen vil jeg gerne sige, at jeg også kunne have lyst til at gå ind i en særdeles interessant diskussion af teologisk karakter om problemet kirken i Grønland. Men jeg tror, hr. Diderichsen vil give mig ret i, at næsten ligegyldigt hvilket navn man havde sat i overskriften i stedet for det, der står der nu, ville man være kommet i visse vanskeligheder. Det er jo, hvis man vælger navnet „folkekirken“, slet ikke sikkert, at den grønlandske kirke ønsker at bruge det navn. Derfor tror jeg, at det, der her er